

Een bijzondere ontsnapping

'Inge! Leon! Er is telefoon voor jullie!'

Moeders stem galmt door het trapgat. Al snel gaan er boven twee slaapkamerdeuren open.

'Wie is het?' roept Inge.

'Oom John,' zegt moeder. Ze loopt een paar treden op en geeft de hoorn aan Inge.

'Hallo oom John, met Inge.' Ze gaat op de bovenste tree zitten en luistert.

Leon gaat naast haar zitten en probeert met zijn oor vlak bij het toestel mee te luisteren.

'O ja, dat lijkt me leuk!' zegt Inge. 'Ja, ik denk wel dat Leon dat ook leuk vindt. Goed, tot straks dan.'

'Wat vroeg hij?' roept Leon nieuwsgierig als ze het uit-knopje indrukt.

'Of we meegaan naar zijn werk. Er is vandaag iets bijzonders en daar hebben ze veel mensen bij nodig,' antwoordt zijn zus.

'Zijn werk? Hij is toch oppasser in de dierentuin?' vraagt moeder.

Inge knikt. 'En vandaag mogen wij mee. Leuk hè mam!'

'En wat is er dan voor bijzonders?' vraagt moeder verder.

Inge haalt haar schouders op. 'Dat wou hij niet zeggen, want dan was de verrassing eraf, zei hij.'

Moeder pakt hun rugtas in met brood, wat koek en twee pakjes drinken. Een half uur komt oom John aanrijden.

'Kom even binnen,' zegt moeder.

Oom John schudt zijn hoofd. 'Sorry, geen tijd. We moeten er om tien uur allemaal zijn.'

'Maar... wat is er dan vandaag?' vraagt moeder.

Oom John lacht. 'Dat hoor je vanmiddag wel van de kinderen!'

Inge en Leon kruipen op de achterbank. Oom John kijkt hen in de binnenspiegel aan. 'En, hebben jullie er zin in?'

'Super veel!' zegt Leon. 'Ik ga echt tien keer bij de tijgers kijken. Dat zijn mijn lievelingsdieren.'

'Prima,' antwoordt oom John.

'Wat is het stil in de dierentuin vandaag,' zegt Leon als ze langs de kassa's lopen. Het grote hek bij de kassa's is dicht, ze moeten via een klein poortje naar binnen.

'Het is ook een bijzondere dag,' zegt oom John. 'Vandaag zijn er geen gewone gasten. Alleen maar oppassers met hun familie en vrienden.'

'Waarom dan?' vraagt Leon.

'Dat zul je zo wel zien. Goed, waar willen jullie als eerste naar toe?'

'Naar de apen,' zegt Inge. 'Die vind ik altijd zo grappig.'

'Oké, maar daarna wil ik naar de tijgers,' zegt Leon. 'Vindt u dat goed, oom John?'

Oom John lacht. 'Ik vind alles prima. Jullie zijn mijn gasten, dus jullie mogen kiezen.'

Maar onderweg naar de apen is er overal zo veel te zien, dat ze steeds weer blijven staan. Vooral Inge vindt alles even leuk en lief. 'O, kijk nou, wat een schattige marmotjes!' Ze bukt om ze nog beter te kunnen zien.

Opeens klinkt er achter hen een hoop lawaai. Verschrikt kijken ze alle drie om, maar er is niets te zien.

'Het is achter die bosjes daar!' wijst Leon. 'Misschien is er iemand gevallen of zo.'

Dan horen ze allemaal mensen gillen en rennen. Inge pakt de hand van oom John. 'Wat is er aan de hand, oom?'

Vlak bij hen begint opeens een luidspreker te kraken. Dan horen ze een vrouwenstem. 'Beste bezoekers, dit is een oefening. Er is een gorilla ontsnapt. Blijft u kalm, en loop niet in de richting van de apenverblijven. Herhaling: Dit is een oefening. Er is een gorilla ontsnapt. Raak niet in paniek en probeer in een dierenverblijf te schuilen.'

Inge en Leon kijken hun oom met grote ogen aan. Dit is pas spannend!

'Een gorilla ontsnapt! Die zijn toch heel erg gevaarlijk?' roept Leon met schitterende ogen.

Oom John knikt. Hij kijkt heel bang. 'Wat moeten we doen?' vraagt hij met een bibberstem.

Leon kijkt om zich heen. 'Kijk, op dat bord staat dat het apenverblijf die kant op is. Dus dat pad moeten we zeker niet in.'

Het gegil wordt luider. Een stukje verderop zien ze een paar vrouwen wegrennen. Ze horen nu ook een zwaar gegrom en stampende voeten.

'O help, hij komt toch niet onze kant op?' zegt Inge. Ze klemt zich nog vaster aan oom John. Opeens rennen er een paar mannen langs hen heen. Een paar van hen dragen een groot net. Eén van de mannen staat even stil. Hij wijst naar een glazen gebouwtje vlak naast het pad. 'Meneer, wilt u met de kinderen het vlinderverblijf ingaan? Het lijkt erop dat de gorilla deze kant op komt.'

Dat laten ze zich geen drie keer gezeggen. Zo snel ze kunnen rennen ze naar het vlinderverblijf. Leon rukt de deur open. Een warme, vochtige lucht slaat hen tegemoet. Oom John doet de deur goed achter hen dicht.

'Zo, hier zijn we wat veiliger hoop ik.'

Het vlinderverblijf is bijna helemaal van glas, zodat ze goed naar buiten kunnen kijken. Ze zien hoe de mannen het net over het pad omhoog houden. 'Als de gorilla deze kant op komt, zullen ze hem proberen met het net te vangen,' zegt oom John.

'O kijk, daar komt een man met een geweer!' roept Leon. En inderdaad, over het pad komt een man aangerend die een groot jachtgeweer draagt.

'Gaat hij de gorilla doodschieten?' vraagt Inge met een klein stemmetje. 'Dat vind ik zielig!'

'Nee, dat is een verdovingsgeweer,' legt oom John uit. 'Daarmee...'

Maar voordat hij zijn verhaal af kan maken, ontstaat er grote opwindning op het pad. 'Daar komt hij!' roept Leon. 'Wat is hij groot!'

Een gigantische mannetjesgorilla komt op handen en voeten rustig het pad afgelopen. 'Schieten dan!' roept Inge naar de man met het geweer. Maar die hoort haar natuurlijk niet. En hij lijkt ook nog niet van plan te zijn het geweer te gebruiken.

De mannen houden het net hoog. Achter de gorilla lopen ook mannen met netten. 'Ze proberen hem rustig naar zijn kooi terug te leiden,' zegt oom John.

Opeens schudt het beest met zijn kop en gaat hoog op zijn achterpoten staan. Hij slaat met zijn grote behaarde vuisten een paar keer hard op zijn borst en ondertussen brult hij hard. Dan draait hij met zijn kop. Hij lijkt een uitweg te zoeken tussen de netten. Hij kijkt naar het vlinderverblijf, de enige uitweg die hij nog heeft.

'Oei, dit gaat fout!' roept oom John. De gorilla laat zich weer op zijn handen en voeten zakken en komt dan hun kant op gerend. Inge slaakt een gil, en Leon staart het beest met grote ogen aan.

De man met het geweer richt de loop op de gorilla. 'Schiet dan toch!' roept oom John. Dan zien ze opeens hoe er een rood pijltje in de rug van de gorilla steekt. 'Ha, gelukkig, hij heeft geschoten!' roept Leon. De gorilla begint opeens te wankelen als een dronken kerel. Hij doet nog een paar passen in hun richting, en dan valt hij met een smak opzij en rolt hij het gras in. Een paar mannen rennen er op af, en duwen voorzichtig met een stok tegen het bewegingsloze beest. Inge en Leon halen opgelucht adem. 'Hij is bewusteloos,' zegt oom John.

Dan wordt er in de buik van het beest een rits losgetrokken. Uit het gat komt een man gekropen. Zijn gezicht is rood van de warmte. Hij gaat staan en veegt het zweet van zijn gezicht.

'Het is blijkbaar flink warm in dat apenpak,' lacht Inge.

Oom John grinnikt. 'Dat is Arie, onze nieuwe oppasser van het slangenverblijf. Ieder jaar is de nieuwste oppasser aan de beurt om in het pak van één van de beesten een ontsnapping na te spelen.'

'Best gek eigenlijk,' zegt Leon. 'Ik wist dat het een oefening was, maar toch was ik even echt heel bang toen hij op ons af kwam rennen.'

Oom John knikt. 'Gelukkig hebben we tot nu toe nog nooit een echte ontsnapping gehad. Maar door deze oefening weet elke oppasser wel precies wat hij moet doen om een ontsnapt dier te vangen.'

Dan grinnikt hij. 'Hoe vonden jullie het vandaag?'

'Superleuk-eng,' zegt Inge.

'En ik ben blij dat het maar een nep-aap was,' lacht Leon.